

مقتول همسر را ربود و به ایران فرار کرد



شناسه خبر: ۱۳۷۷۴۰ شنبه ۱۲ اسفند ۱۴۰۲ - ۰۸:۰۴

مرد افغانستانی که به همراه برادر و پسرعمویش به اتهام قتل محاکمه می‌شد در دادگاه ادعا کرد به خاطر برگرداندن همسرش که به ایران فرار کرده بود دست به این جنایت زده است.

به گزارش موج خبر، فروردین ۱۴۰۰ گزارش یک درگیری مرگبار در خانه‌ای در محدوده فیروزکوه به پلیس اعلام شد، پس از آن مأموران به محل اعزام شدند و دریافتند ۳ مرد پس از ورود به خانه یک زوج افغانستانی با ضربات چاقو و اسلحه آنها را مجروح کرده‌اند. در این حادثه مرد جوان به نام رحمان کشته و زن جوان به نام آفتاب مجروح شده بود.

در ادامه مأموران پلیس با اجرای طرح مهار توانستند ۳ متهم پرونده به نام‌های سعید، دوشنبه و کریم را که افغانستانی بوده و قصد داشتند به کشورشان بگریزند ردیابی و دستگیر کنند. کریم در همان ابتدای مراحل بازجویی به قتل رحمان با انگیزه ناموسی اعتراف کرد و مدعی شد برادر و پسرعمویش نقشی در قتل نداشته‌اند.

وی در تشریح ماجرا به مأموران گفت: سال ۹۴ من و آفتاب در کشورمان عقد کردیم اما فردای آن روز همسر من با مقتول فرار کردند و به قندهار رفتند، ما ردشان را گرفتیم و در حالی که در یک قدمی آنها بودیم توانستند به ایران بگریزند. در این مدت دنبالشان بودم تا اینکه بعد از چند سال فهمیدیم در ایران خانه‌ای گرفته‌اند و با هم زندگی می‌کنند و سه فرزند هم دارند. من هم از برادر و پسرعمویم خواستم تا با من به ایران بیایند و آفتاب را به کشورم برگردانیم اما وقتی به آنجا

رسیدیم با رحمان درگیر شدیم و او را کشتم. البته دوشنبه و سعید نقشی در قتل نداشتند.

پس از آن بازسازی صحنه جرم انجام شد و با تکمیل تحقیقات، پرونده برای رسیدگی به شعبه ۲ دادگاه کیفری یک استان تهران فرستاده شد.

نخستین جلسه دادگاه

در ابتدای این جلسه اولیای دم برای کریم درخواست قصاص کردند و خواستار اشد مجازات برای دو متهم دیگر پرونده شدند.

پس از آن کریم به جایگاه رفت و گفت: من اتهام قتل را قبول دارم اما برای بردن همسر من به آن خانه رفتم و قصدم کشتن رحمان نبود. او به من شلیک کرد و من هم برای دفاع از جان خودم و برادر و پسرعمویم او را زدم.

سپس سعید و دوشنبه هم به جایگاه رفتند و با تأیید اظهارات کریم گفتند فقط او را همراهی می کردند و نقشی در جنایت نداشتند.

پس از پایان اظهارات متهمان قضات ادامه رسیدگی به این پرونده را به جلسه دیگری موکول کردند.

دومین جلسه دادگاه

در این جلسه نیز اولیای دم بر درخواست قصاص تأکید کردند و گفتند که به هیچ عنوان حاضر به گذشت و مصالحه نیستند.

پس از آن کریم به جایگاه رفت و گفت: من هنوز هم آفتاب را دوست دارم و اگر حکم قصاص برایم صادر نشود می خواهم با او زندگی کنم. او همسر قانونی و شرعی من بود. ما سال ۹۴ با هم عقد کردیم و در مقابل هم من خواهرم را به برادر او دادم اما فردای آن روز آفتاب و رحمان فرار کردند و من ۶ سال به دنبال او بودم. با اینکه او دو دختر و یک پسر دارد و طبق رسم ما پسر او به وراثت پدری اش می رسد و دو دختر آنها به آفتاب، من حاضرم با همین وضعیت با او زندگی کنم.

در ادامه متهم بعدی به نام سعید گفت: آن روز به محض اینکه وارد خانه شدیم رحمان با دیدن ما با تفنگش گلوله ای به

پای من شلیک کرد که روی زمین افتادم بعد هم گلویم را فشرد که داشتم خفه می شدم اما کریم به دادم رسید و او را با چاقو زد.

دوشنبه هم گفت: من می خواستم با میانجیگری مشکل را حل کنم اما کار به درگیری مسلحانه کشیده شد. کریم بار دیگر به جایگاه رفت و گفت: من اگر می خواستم او را بکشم همان ابتدا با گلوله کارش را تمام می کردم. من رفته بودم تا مسالمت آمیز همسر را پس بگیرم که کارمان به درگیری کشیده شد.

قاضی به متهم گفت: چنانچه قصد کشتن نداشتی ،

چرا ۲۰ ضربه چاقو به مقتول زدی و بعد هم چندین گلوله به او شلیک کردی؟

متهم جواب داد: وقتی درگیر شدیم فقط می خواستم جان خودم و برادر و پسرعمویم را نجات دهم. به مقتول گفته بودم دخالت نکن تا من آفتاب را با خودم ببرم.

قاضی پرسید: مگر نمی دانستی که او همسر رحمان است و ۳ فرزند هم دارند؟

متهم گفت: او همسر من بود.

در ادامه زن جوان به جایگاه رفت و ضمن رد ادعای کریم گفت: من این مرد را نمی شناسم و یادم نمی آید با او عقد کرده باشم. من مقتول را دوست داشتم و به خاطر اینکه پدرم به ازدواج ما راضی نبود ناچار شدیم فرار کنیم. ما در قندهار ازدواج کردیم و به ایران آمدیم. من هیچ نسبتی با کریم ندارم پدرم می خواست مرا به زور به عقد او درآورد که با رحمان فرار کردم. الان هم این مرد همسر مرا کشته و فرزندانم را یتیم کرده است و باید مجازات شود. با پایان رسیدگی به این پرونده قضات برای صدور رأی وارد شور شدند.

منبع: روزنامه ایران

انتهای پیام/